

॥ श्रीगुरुःशरणम् ॥

मालाकमण्डलुरधःकरपद्मयुग्मे मध्यस्थपाणियुगले डमरुत्रिशूले ।
यस्य स्त ऊर्ध्वकरयोः शुभशंखचक्रे वन्दे तमत्रिवरदं भुजषट्कयुक्तम् ॥

जितेन्द्रियगणाग्रणीरभिरतः परे ब्रह्मणि ।
कलौ श्रुतिपथावनेऽत्रितनयोऽवतीर्णः स्वयम् ॥
करात्सुकमण्डलुः कुमतखण्डने दण्डधृक् ।
पदप्रणतवत्सलो जयति वासुदेवो यतिः ॥

प्रातःकाळी

भूपाळी गणपतीची

उठी उठी श्रीगजानना । चौदाचौसष्टीच्या जीवना ॥
गौरीशंभूच्या नंदना । नाना भक्तांच्या वासना ॥
पुरविशी निर्विघ्ने करुनी ॥ध्रु० ॥
पहा उषःकाळ जाहला । सुर नर आले दर्शनाला ॥
सुरमुनि आले दर्शनाला । ऐकोनि मातेच्या बोला ॥
वेगी उठले गणराज ॥ उठी उठी० ॥
किरीट कुंडले मंडित । चतुर्भुज आयुधेंसहित ॥
चतुर्भुज आयुधें विलसत । शेंदुर सर्वांगी शोभत ॥
भाळीं टिळा साजिरा ॥ उठी उठी० ॥
शिरपेंच हारतुरे झळकती । वस्त्राभरणें विराजती ॥
कंठाभरणें विराजती । चामरें ऋद्धिसिद्धि ढाळती ॥
पुढें नृत्य करी शारदा ॥ उठी उठी० ॥
पुष्पें दूर्वा शमी कोमळ । अर्पितां करी कार्यसिद्धि अखिल ॥
ब्रीदरक्षक भक्तवत्सल । मूषकवाहन गोजिरें ॥ उठी उठी० ॥
ऐसा सद्गुरु मंगलमूर्ति । त्रिभुवनीं सर्वा आधिं अर्चिती ॥
पाहुनी शरण गुरुभक्त प्रीती । करि निर्विघ्ने कार्य सदा ॥ उठी उठी० ॥

भूपाळी दत्ताची

उठी उठी दत्तात्रेया । श्रीपादश्रीवल्लभ सदया ।
 श्रीनृसिंहसरस्वती गुरुवर्या । दर्शन देई भक्तांसी ॥ध्रु० ॥
 पंच पंच उषःकाळ जाहला । अरुणोदय सप्तपंच घटिला ।
 अष्टपंच प्रातःकाळा । उदय पावे रवि पूर्ण ॥उठी उठी० ॥
 आले अमरेन्द्रादि अमर । संतसाधू मुनिवर ।
 समग्र आले नारीनर । कांकड आरती पाहावया ॥उठी उठी० ॥
 नमितां पूर्ण मनोरथ होती । त्रिविध ताप समूळ हरती ।
 पूर्वज समस्त उद्धरती । कांकड आरती देखिलिया ॥उठी उठी० ॥
 वेगें उठतां सदगुरुमूर्ति । सकळिक पादांबुज वंदिती ।
 स्तवुनी ध्याती ओंवाळिती । विश्वव्यापक परमात्मा ॥उठी उठी० ॥
 गुरु त्रैमूर्ति आश्रम घेऊन । तरुवरी ब्रीदरक्षणार्थ राहून ।
 स्मरतां तारिसी जन संपूर्ण । रक्षिसी गुरुभक्त सर्वदा ॥उठी उठी० ॥

श्रीदत्तात्रेयप्रातःस्मरणस्तोत्रम्

प्रातः स्मरामि करुणावरुणालयं तं ।श्रीदत्तमार्तवरदं वरदंडहस्तम् ॥
 संतं निर्जातिशमनं दमनं विनीतस्वांतर्गताखिलमलं विमलं प्रशांतम् ॥१॥
 प्रातर्भजामि भजदिष्टवरप्रदं तम् । दत्तं प्रसादसदनं वरहीरदं तम् ॥
 कांतं मुदात्रितनयं भवमोक्षहेतुम् । सेतुं वृषस्य परमं जगदादिहेतुम् ॥२॥
 प्रातर्नमामि प्रयतोऽनसूयापुत्रं स्वमित्रं यमितोऽनसूयाः ॥
 भूयांस आप्तास्तमिहार्तबंधु । कारुण्यसिंधुं प्रणमामि भक्त्या ॥३॥

लोकत्रयगुरोर्यस्तु श्लोकत्रयमिदं पठेत् ।
श्रीदत्तात्रेयदेवस्य तस्य संसारभीः कुतः ॥४॥

इति श्री. प. प. श्रीवासुदेवनंदसरस्वतीविरचितं श्रीदत्तात्रेयप्रातःस्मरणस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

भूपाळी १

उठी उठी मुनिनंदना । भक्त पातले दर्शना ।
त्यांची पुरवी तूं कामना । पाही नयन उघडूनी ॥१॥
उघडूनियां करुणादृष्टी । दासा धरीं आपले पोटीं ।
नको येवूं देवूं हिंपुटी । घाली कंठी मिठी हर्षे ॥१॥
हर्षे तुझे पदीं रंगले । दारागारा विसरले ।
निज देहा न भुलले । निवटले निजभावे ॥२॥
निजभावे येतां शरण । लपविसी कां बा चरण ।
जेणें तरती दुष्टाचरण । मग मरणभय कैचें ॥३॥
नको करूं निष्ठुर मन । शीघ्र देई आश्वासन ।
तूं अससी करुणाघन । ताप शमन करि शीघ्र ॥४॥
उठी उठी बा सद्गुरुराया । उठी उठी करुणालया ।
उठी उठी बा चिन्मया । निज माया आवरी ॥५॥

२

पहाटेसि उठोनि भक्त हर्षुनियां चितीं ।
दत्तगुरुप्रति भेटूं येती सह्याद्रीवरती ॥१॥
कृतवीर्यात्मज सहस्त्रबाहू अर्जुन तो पुढती ।
कयाधुसुत जो भागवतोत्तम प्र-हाद सुमती ॥१॥
ययातिसुत यदु ज्याच्या वंशा देवहि वंदिती ।
मदालसेचा नंदन चौथा अलर्क ज्या म्हणती ॥२॥
सुतपानामक भूसुर मुनिवर विष्णुदत्त सुमती ॥
अन्यहि येती सुरमौनितती करिती ते प्रणती ॥३॥
अनसूयेच्या बाळा दत्ता करितां तुज विनती । उठी
उठी विमला अरुण उदेला सरली हे राती ॥४॥
मंगलधामा घनश्यामा उठी उठी तूं निगुती ।

अरुण उदेला प्रकाश पडला पक्षी गलबलती।।५।।
 कुंकुम माखुनि प्राचिकामिनी हर्षुनि आत्मपती।
 येतो म्हणुनि ये लगबगुनी लोटी तम पुढती।।६।।
 द्विजाति उठती वेदा पढती वासुदेव प्रार्थी।
 उठी उठी दत्ता श्रीगुरुनाथा दावी मुखदीप्ती।।७।।

उठी उठी बा आत्मया चिन्मया दत्तात्रेया।।
 सोडुनियां गुणमय शय्या जागृत हो अपसय्या।।ध्रु.।।
 झाली बा प्रबोध पहाट विवेक हा अरुण।।
 आला उजळित आशा आतां उगवे चित्किरण।।१।।
 फिक्कट पडला व्यवहारेंदू वैरि निशाचर।
 कामादिक हे लपले पाहुनि प्रकाश हा थोर।।२।।
 दुस्तर्कादिक दिवाभीत दडले ते ह्या वेळीं।
 दुर्वृत्ती ह्या तारा गगनीं मावळल्या सकळी।।३।।
 शमादि विप्र पुढें सादर राहती सांडुनिया दर।
 उठी उठी बा तूं निजरूपा दावी ह्यां सादर।।४।।
 रागद्वेषमलोत्सर्गा करुनी आला पुढतीं।
 वासुदेवा भेट दे ह्याकरितां हे प्रणती।।५।।

(चार- भूपाळीची, उठी उठी बा. राग विभास)

जागेपणीं सौख्याकरितां। आचरूं यत्नशता।
 श्रमलीं इंद्रियें मीलतां। दुःखप्राय सुख दत्ता।।ध्रु.।।
 दत्ता आम्हां कां परदेशी। करुनि तूं लपलासी।
 पुढें गती आमुची कैसी। व्हावी या समयासी।।१।।
 तया सुखाही टाकुनी। शचींद्राच्या रत्यवसानां।
 बहिरंतर व्यवहती सोडुनी। सुखी केलें मज कोणी।।दत्ता.।।२।।
 विषयसुख दुर्लभ असें। बालिशां क्षणभर भासे।
 घेतां घेतां केव्हांच नासे। शेखीं होतें जें विषसें।।दत्ता.।।३।।
 अतितरसुलभात्युत्तमा। अतींद्रिय सुख हें श्रमा।
 हरुनि बा मंगलधामा। निजरूपीं दिल्लें आम्हां।।दत्ता.।।४।।

अतिगहनीं निबिडानंदी। कांहीच नेणों या तव पदीं।
 निरतिशय सौख्यास्पदीं। नेउनी कां देसी आधीं।।दत्ता.।।५।।
 पृथुलघुप्रपंच हरुनी। इंद्रियोपरमा करुनी।
 सुख दिल्लें परी एक उणी। त्वत्स्वरूपज्ञानाची।। दत्ता.।।६।।
 आणी दुजें प्राक्संस्कारें। फिरविलें कां माघारें।
 हरुनी संस्कारचि सारे। निजरूपीं स्थिर करा।। दत्ता.।।७।।
 वासुदेवा निजपद दावी। तळमळ व्यर्थ नसावी।
 निजसख्यें मज जीववीं। आतां त्वां न लपावें।।
 दत्ता आम्हां कां परदेशी.।।८।।

काकड आरती

काकडे आरती दत्ता तुजला ओवाळूं।
 प्रेमभावे तुझे चरण हृदयीं कवळूं।।ध्रु.।।
 माया अविद्या एकत्र वळुनी काकडा केला।।
 स्वरूपानुस्मरणस्नेहामार्जी भिजवीला।।१।।
 विवेकज्ञानाग्निज्वाळेवरि सहसा पाजळिला।।
 पेटुनियां झगझगीत उजेड हा पडला।।२।।
 द्वैतध्वांता समूळ ग्रासूनि मनोन्मनी शोभा।।
 फांकली तेव्हां पळ सुटे कामादिक शलभा।।३।।
 धावुनि आपोआप येती कामादिक शलभ।।
 जळती ज्यांचा अंत योग्यां दुर्लभ।।४।।
 काकडे आरती ऐसी उजळूं सोज्जळ।।
 मीतूपण हें हरपुनि होऊं केवळ।।५।। काकडे आरती.।।

भजन (चाल— कटावाची)

सदाप्रमेया दत्तात्रेया, श्रुतिगणगेया दत्तात्रेया, अनसूयातनया
 दत्तात्रेया, सुरगणपूज्या दत्तात्रेया, मुनिगणगेया दत्तात्रेया, भवभयविलया
 दत्तात्रेय, संकटविलया दत्तात्रेया, मंगलनिलया दत्तात्रेया, प्रहर्षनिलया
 दत्तात्रेय, आपद्विलया दत्तात्रेय, संस्मरदभया दत्तात्रेया, सुंदरकाया
 दत्तात्रेया, अर्जुनवंद्या दत्तात्रेया, प्र-हादेड्या दत्तात्रेया, भाविकदृश्या,
 दत्तात्रेया त्रिमूर्तिकाया दत्तात्रेया, नमोऽखिलेड्या दत्तात्रेया, वासुदेवगेया
 दत्तात्रेया।।१।।

नित्यभजनक्रम (पंचपदी)

सूचना:- पृष्ठ ते वर खुणेच्या अंकानें दर्शविलेलीं पदें व ज्या त्या वाराचे पद व अभंग रोज सायंकाळीं हात-पाय धुवून उदबत्ती लावून म्हणावेत.

१.पद गणपतीचें,(ताल दादरा)

(चाल ---भज भज भव जलधि माजी)

जय जय गजवदन मदनकोटिसुषुमधामन् ॥ध्रु०॥
 हिमनगजातनय विनय ॥ हिमकरधर सदयहृदय ॥
 हतसुररिपुनिचय अभयवरदशय सुधामन् ॥१॥
 चित्त करुनि भक्तिविमल ॥ चिंतिति तव पादकमल ॥
 विघ्न हरुनि त्यांसि सकल ॥ काम देसि भूमन् ॥२॥
 वक्रतुंड चंडकिरण ॥ चक्रभसुर वरद शरण ॥
 शक्रमुखध्यातचरण ॥ शरणदाधिमहिमन् ॥३॥
 जे सर्वारंभिं आधिं ॥ आठविती तुज तदाधि ॥
 वारिसि तूं सुरगणाधिपाधिपा महात्मन् ॥४॥
 वासुदेवचित्तरमण, भाविकनिजभक्तशरण ॥
 करुणाकर पूज्यचरण विघ्नहरणभूमन् ॥५॥
 जय जय गजवदन० ॥

२. श्रीसरस्वतीचें ध्यान

दोर्भिर्युक्ता चतुर्भिः स्फटिकमणिमयीमक्षमालां दधाना ।
 हस्तेनैकेन पद्मं सितमपि च शुकं पुस्तकं चापरेण ॥
 या सा कुंदेंदुशंखस्फटिकमणिनिभा भासमाना समाना ।
 सा मे वाग्देवतेयं निवसतु वदने सर्वदा सुप्रसन्ना ॥१॥

३.पद सरस्वतीचें (चाल--वैशाख मास०)

देवो मति जी सद्गति ती सरस्वती ॥
 श्रुति गाती जिची कीर्ती तीच भारती ॥ध्रु०॥
 चिन्मय तूं वाङ्मय तूं अससि भारती ॥
 करविसी तूं वदविसी तूं तूं जगद्गति ॥१॥
 ये धाउनि स्तुति परिसुनि भो सरस्वती ॥
 मति देउनि जाड्य तारि भारती ॥२॥

४. अभंग (१)

चिंतू दत्तात्रेया अनसूयातनया ॥ श्रुतिगणगेया ध्येया वंद्या ॥१॥
 वराभयकर सिद्धासनावर ॥ बसे निरंतर सुरवर्य ॥२॥
 जो खेचरी मुद्रा लावी सोडी तंद्रा ॥ सदा योगनिद्रा मुद्रायुक्त ॥३॥
 प्रफुल्ललोचन सुहास्यवदन ॥ दयेचें सदन मनमोहन ॥४॥
 स्मरता जो भक्तां भेटे वासुदेव ॥ स्वचित्ती सदैव भावें चिंती ॥५॥

५ (२)

तूंचि जीवलगा सखा माझा सगा । दत्ता मज कां गा झुगारिसी ॥१॥
 झुगारिसी तरी ब्रह्मांडाबाहेरी । झुगारी ना तरी धरी पोटी ॥२॥
 पोटीचें जें बाळ वेडें हो आंगळ । माय परिपाळ करी लोकीं ॥३॥
 लोकीं दत्ता ख्यात आमुचा तूं तात । मी बा तुझा पोत हात धरीं ॥४॥
 धरी वासुदेवा करी दत्तदेवा । जरी तव सेवा भावा नेणें ॥५॥

६ (३)

आतां वाटे लाज किती बाहू तूज । उपेक्षिसी मज आज तूं कां ॥१॥
 तूं कारणभूत अससी अनंत । होई माता अंत अंतरतां ॥२॥
 मरतां मी येसी मग कासयासी ये या समयासी सोडी सर्व ॥३॥
 सर्व तुझेसाठी सोडुनि हिंपुटी ॥ येतां न शेवटीं पोटी धरिसी ॥४॥
 धरिसी काठिण्य जरी तूं वरेण्य । बा तुजें कारुण्य पुण्य लोपे ॥५॥
 झोपेमाजी आतां न जायी तूं दत्ता । वासुदेव भक्ता युक्त पाही ॥६॥

७ (४)

पाही मजकडे बापा घेई कडे । बालक मी वेडें रडे पूढें ॥१॥
 पुढें आड येतां भुकेनें रडतां । निजबाळा माता लाथा दे कीं ॥२॥
 लाथा दे कीं हाण परि धरीं चरण । मज तूजवीण कोण त्राता ॥३॥
 त्राता तूंचि एक मी बा तुझा लेक । तूं माय जनक एक दत्ता ॥४॥
 दत्ता माता पिता विभिन्न असतां । न दे जरी माता पिता देई ॥५॥
 वासुदेवा आतां तूंचि माता पिता । त्वां इष्ट न देतां दाता कोण ॥६॥

८ .अभंग

कोण या जगाचा करी परिपाळ । होऊनि कनवाळ काळत्रयी ॥१॥
काळत्रयीं मान्य असा न वदान्य । तुजविण अन्य धन्य दत्ता ॥२॥
दत्ताऽभय तूचि माउली विश्वाची । कां वासुदेवाची पच्ची करिसी ॥३॥

९ (६)

करिसी कां आतां हयगय दत्ता । पर्दी ठेवीं माथा नाथा भेट ॥१॥
भेटसी स्मरतां ह्या वचना आतां । बाधा नाणी दत्ता आतां न नीज ॥२॥
नीजशीं कीं माहुरीं सह्यगिरीवरी । वससी काशीपुरीं न्हाशी कीं तूं ॥३॥
कीं तू गाणगापुरीं करिसी ध्यान हरी ॥ किंवा कुरुक्षेत्रीं आचमन ॥४॥
मन हो माझें भ्रांत कीं तूं क-हाडांत ॥ संध्यावंदनांत गुंतलासी ॥५॥
तल्लासि न तूझी लागे वासुदेवा ॥ कोण तुझ्या भावा जाणे दत्ता ॥६॥

१० (७)

दत्ता धोपेश्वरीं करिसी कीं अंगीं ॥ भस्मलेप वेगी कां न येसी ॥१॥
न येसी भिक्षेसी गुंतूनियां दत्ता । कोल्हापुरीं आतां ताता कीं तूं ॥२॥
कीं तू पंढरीसी सुगंधी हुंगसी ॥ पांचाळीं भुक्तीसी बससी कीं ॥३॥
बससी पश्चिमसागरीं निकाम ॥ वासुदेवें नाम घेतां दत्ता ॥४॥

११ (८)

दत्ता कार्तवीर्य अर्जुन ये वेळां । आला कीं यदूला पाहिला कीं ॥१॥
कीं अलर्कभक्त कीं ये नित्ययुक्त । प्रह्लाद जो मुक्त सक्त पर्दी ॥२॥
पर्दी आयुराजा पडे कीं बा तुझ्या । विष्णुदत्त द्विजा भेटसी कीं ॥३॥
किंवा भार्गवराम पातला सुधाम ॥ सोमकांत नाम राजा ये कीं ॥४॥
कीं अनघा पूसे कोठें जातां असें ॥ दुःशकुन ऐसे मानसी कीं ॥५॥
कीं दुर्देव माझें आड पुढें आले ॥ म्हणोनी न केलें आगमन ॥६॥
पुरे हा संशय न होय निश्चय ॥ वासुदेव पाय चिंती तूझे ॥७॥

तुझे दुजे भक्त करिती जरी धांवा । अवतार घ्यावा देवा दुजा ॥१॥
 दुजा अवतार धराया उशीर । लागेल कीं फार मायानाथा ॥२॥
 नाथा दुष्कर याञ्चा करीन म्हणून । भीसी तरि मी न आन मार्गे ॥३॥
 न मार्गे वैकुंठ तुझी ती मिरास । तिची न आम्हांस खास आस ॥४॥
 आस रिद्धी सिद्धी चतुर्मुक्तीची न । मी तुम्हांवरून ओंवाळी त्या ॥५॥
 त्या हो ब्रह्मलोकाचीहि नको वार्ता । बंधुचा तो वांटा कासया बा ॥६॥
 बापा तुं समर्थ मग मी किमर्थ । दुस-याचा अर्थ व्यर्थ मागूं ॥७॥
 मागूं तेंचि धन दे तुझे दर्शन । वासुदेवा आन धन नको ॥८॥

१३ भजन

कृष्णातीरिच्या वसणा-या । ये औदुंबरी बसणा-या ॥ध्रु०॥
 काषायांबर घेणा-या । पारिं पादुका घालणा-या ॥१॥
 भस्मोघ्दूलन करणा-या । दंडकमंडलु घेणा-या ॥२॥
 स्वभक्तसंगे असणा-या ॥ भक्ताभीप्सित करणा-या ॥३॥
 स्मरतां दर्शन देणा-या वासुदेवाच्या कैवा-या ॥ कृष्णातिरिच्या० ॥

१४.

दिगंबरा दिगंबरा श्रीपाद वल्लभ दिगंबरा

संतमहिमा

१५ अभंग

सदा संतांपाशी जावें ॥ त्यांचे जवळीं बैसावें ॥१॥
 उपदेश ते न देती ॥ तरी ऐकाव्या त्या गोष्टी ॥२॥
 तेचि उपदेश होती ॥ त्याही कष्ट नष्ट होती ॥३॥
 वासुदेव म्हणे संत ॥ संगे करिती पसंत ॥४॥

१६ भजन

जय जय गुरु महाराज गुरु - जय जय परब्रह्म सद्गुरु ॥

१७ पद (चाल अभंगाची)

दत्ता मजला प्रसन्न होसी जरि तूं वर देसी ॥
 तरि मी आन न मार्गे तुजसी निर्धारुनि मानसी ॥१०॥
 स्मरण तुझे मज नित्य असावें तव गुण भावें गावे ॥
 अनासक्तिनें मी वागावें ऐसें मन वळवावें ॥१॥
 सर्व इंद्रियें आणि मन हें तुझे हाती आहे ॥
 यास्तव आतां तूं लवलाहें स्वपदीं मन रमवावें ॥२॥
 विवेक आणि सत्संगति हे नेत्रद्वय बा आहे ॥
 वासुदेवा निर्मल देहें जेणें त्वत्पदिं राहे ॥३॥
 दत्ता मजला प्रसन्न होसी० ॥

१८ अभंग

हेचि दान देगा देवा । तुझा विसर न व्हावा ॥१॥
 गुण गाईन आवडी । हेचि माझी सर्व जोडी ॥२॥
 न लगे मुक्ति धनसंपदा । संतसंग देई सदा ॥३॥
 तुका म्हणे गर्भवासी । सुखें घालावें आम्हासीं ॥४॥

१९ श्रीगुरुस्तोत्रम्

भावें नमूं श्रीगुरुच्या पदासी । जे आपदासी हरि दे पदांसी ॥
 दासीपरी श्री नमि ज्या पदांसी । यासी भजे तो नमितो पदासी ॥१॥
 सततविगतगम्य श्रेष्ठ दुष्टां अगम्य ।
 सदयहृदयलभ्य प्रार्थिती ज्यासि सभ्य ॥
 समद विमद होती यत्प्रसादें न हो ती ।
 कुगति सुगति देती त्या पदा हे विनंती ॥ २ ॥
 गुरुपदा विपदापहरा सदा । अभयदा भयदामयदारदा ॥
 हृतवदान्यमदा तव दास्य दे । अमददा गदहा न कुदास्य दे ॥३॥
 नमस्ते भवारे नमस्ते शतारे । नमस्तेऽघवैरे प्रशस्तेष्टकर्त्रे ॥
 नमस्ते खलारे विहस्तेष्टदात्रे । नमस्तेऽरिवैरे समस्तेष्टसत्रे ॥४॥

गुरुपद मद वारी सर्व भेदां निवारी ।
 गुरुपद गद वारी सर्व खेदां निवारी ॥
 सतत विनत होतां वारि जें आपदांसी ।
 सतत विनत होऊं आम्ही ही त्या पदांसी ॥५॥
 भावें पठति जे लोक हें गुरुस्तोत्रपंचक ।
 तयां होय ज्ञान बरें वासुदेव म्हणे त्वरें ॥६॥

इति श्री० प० प० श्रीवासुदेवानंदसरस्वतीविरचितं श्रीगुरुस्तोत्रपंचकं संपूर्णम् ॥

२० श्रीगुरुदत्तात्रेयाष्टकम्

तापत्रयानें मम देह तापला । विश्रांति कोणी न च देतसे मला ॥
 दैवें तुझें हें पद लाधलें मला । दत्ता कृपासाउलि दे नमूं तुला ॥१॥
 कामादि षड्वैरि सदैव पीडिती । दुर्वासना अंग सदैव ताडिती ॥
 त्राता दुजा कोण न भेटला मला । दत्ता कृपासाउलि दे नमूं तुला ॥२॥
 देहीं अहंता जडली न मोडवे । गृहात्मजस्त्रीममता न सोडवे ॥
 त्रितापदावानळ पोळितो मला । दत्ता कृपासाउलि दे नमूं तुला ॥३॥
 अंगीं उठे हा अविचार दुर्धर । तो आमुचें हें बुडवीतसे घर ॥
 पापें करोनी जळतों त्वरें मला । दत्ता कृपासाउलि दे नमूं तुला ॥४॥
 तूंची कृपासागर मायबाप तूं । तूं विश्वहेतू हरि पाप ताप तूं ॥
 न तूजवांचूनि दयाळु पाहिला । दत्ता कृपासाउलि दे नमूं तुला ॥५॥
 दारिद्र्यदावें द्विज पोळतां तया । श्री द्यावया तोडिसि वेल चिन्मया ॥
 तया परी पाहि दयार्द्र तूं मला । दत्ता कृपासाउलि दे नमूं तुला ॥६॥
 प्रेतासि तूं वाचविसी दयाघना । काष्टासि तूं पल्लव आणिसी मना ॥
 हें आठवी मी तरि जीव कोमला । दत्ता कृपासाउलि दे नमूं तुला ॥७॥
 ह्या अष्टकें जे स्तविती तयावरी । कृपा करीं हात धरीं तया शिरीं ॥
 साष्टांग घालूं प्रणिपात बा तुला । दत्ता कृपासाउलि दे नमूं तुला ॥८॥

इति० श्री० प० प० श्री० वा० स० विरचितं श्रीगुरुदत्तात्रेयाष्टकं संपूर्णम् ॥

वारांची पदे व अभंग

रविवार

पद -(चाल-मला शांति मुनि०) ताल - झंपा

नमो ज्योतिरात्मन् नमो द्वादशात्मन् ॥ नमोऽस्त्वर्यमन्नंशुधामन् ॥१०॥
 लोकनयनो भवान् शोकशमनो द्युमान् लोकदीपो महान् श्लोकभास्वान् ॥
 लोककर्ताऽघहा लोकभर्ताऽकहा लोकहर्ताऽऽर्तिहा त्वं महात्मन् ॥११॥
 पोषणाद्योऽस्य पूषैकचारी यमः संयमात्सूर्य इह सूरिवेद्यः ॥
 रश्मिरससंयमाद्वापि सवितार्यमा दर्शयतु मेऽयनं सोऽपि भास्वान् ॥१२॥
 सर्वकर्माणि विद्वान्मदंगो द्युमन् वारयाग्ने नय स्वार्थभुज्यै ॥
 स्वेन सुपथा कधान्यस्य मास्त्वितरथा मे गतिर्न च नमस्तेऽस्तु भूमन् ॥१३॥

अभंग

तेजे जाळी बळी तम ॥ अंशुमाळी तेजोधाम ॥१॥
 जो तनय कश्यपाचा ॥ सूर्याराजा जो द्विजांचा ॥२॥
 यदुदर्यी शंभू हात ॥ जोडी तया जोडू हात ॥३॥
 कर्मसाक्षी जो जगःवीक्षी ॥ धर्म रक्षी भक्षी पापा ॥४॥
 हिरण्मयपात्र झांकी ॥ सत्यमुख तें उघडी कीं ॥५॥
 कल्याणतम तें रूप ॥ मग पाहूं आपोआप ॥६॥
 पूषादेवि मंडवि जो तूं ॥ तो हा पुरुष मी जाण तूं ॥७॥

सोमवार

पद -(चाल-मला शांति मुनि०) ताल - झंपा

नमस्ते पुरारे नमस्तेऽसुरारे ॥ नमस्ते स्मरारेऽघवैरे ॥१०॥
 पंचवक्त्रो भवो यस्त्रिनेत्रो धवो हैमवत्याऽनवोऽमेयभावः ॥
 सोमसूर्याग्निदृक् सोमतिलकोऽतिदृक् सोमईशोऽसि स त्वं भवारे ॥११॥
 लोककर्ता विभुर्लोकहर्ता प्रभुर्लोकविपदंतको यो हि शंभुः ॥
 स त्वमज शंकरस्त्रीश्वरोऽभयकरः स्वाश्रिताभीष्टकर उग्रमूर्ते ॥१२॥
 त्वं भिषक्तम इति श्रुतिगिरा मे मतिर्निश्चिता त्वां प्रति प्रार्थयंती ॥
 यो हि भवरुजोऽनन्यलब्धौषधं देह्यबाधं नमस्ते भवारे ॥१३॥

अभंग

तव कोपा वंदूं रुद्रा । तव चापा वंदूं भद्रा ॥१॥
तव बाणा वंदूं भीमा । तव बाहू वंदूं सोमा ॥२॥
शिव होवो बाण तुझा । शिव होवो चाप तुझा ॥३॥
शरज्या शिव होवो ते । नित्य रक्षी यांही मतें ॥४॥
पापघ्नी शिव तनु तुझी ॥ गिरिशा ती त्राती माझी ॥५॥
परिवारासह आम्हांते । रुद्र राखो शस्त्रहस्तें ॥६॥
तव महिमा वासुदेवा । वर्णवे कीं सदाशिवा ॥७॥

मंगळवार

(पद - ताल-झंपा)

उदो देवि तुझा उदो देवि तुझा । असो गोंधळ पाहि माझा ॥१॥
आदि माये तुवां हा प्रसाद दिला । निवृत्ति वधू आजि मजला ।
लाधली आजि बरा, हर्ष झाला खरा । घालुं गोंधळ आतां शीघ्र तूझा ॥१॥
हा निगम संबळ वाजवुनि केवळ । लोक मिळवुनियां येथ सबळ ।
स्वात्मज्योति बरी दिवटी घरुनी करीं । नाचूं थै थै पुढें आजि तुझ्या ॥२॥
काममहिषाचिया बळिसि घेई, दयाब्धे ॥ तुझ्या वंदु ह्या देवि पाया ॥
आजिचा सुदिन हा मंगळचि होय हा । आली अंगीं महामाय माझ्या ॥३॥
धन्य हे माउली आजि मज पावली ॥ नवस घेउनि भली तृप्त झाली ॥
चिन्मयी ती कुलस्वामिनी केवळ ॥ वासुदेवा विमल बोध दे जी ॥४॥
उदो देवि तुझा० ॥

अभंग

स्मरूं अंबिकेला महेशमहिला ॥ अवितर्क्यलीला मला पहा ॥१॥
नमूं आदिमाये अये शंभुजाये ॥ त्वरें धांवत ये तूं ये वेळां ॥२॥
कामक्रोध शुंभनिशुंभ माजले ॥ आम्हां गांजियेलें धावे पावे ॥३॥
लोभरक्तबीज संहारी तो आज ॥ न दिसे त्राता मज तुजवीण ॥४॥
चंडमुंड मदमत्सर हे खेद ॥ देती शिरच्छेद करी यांचा ॥५॥
अहंकार धूम्रनेत्र खालुं आला ॥ मारी त्वरें याला मूलासहित ॥६॥
हाणी प्रतिपक्षी वासुदेवा रक्षी ॥ कृपेनें निरीक्षी साक्षीभूतें ॥७॥

बुधवार

पद -(चाल आतां रामपार्यी मना) ताल - झंपा

विदा संविदा ठान् विशून्यानपि स्वान् ।

लाति गृहणात्यवतु विड्डलोऽस्मान् ॥ध्रु० ॥

यो हि भीमातटे संवसन्संकटे संस्मृतो वा न वा भक्तनिकटे ॥

यो हि तिष्ठति मुदा मोहितं स्वं सदा पाति पात्वंबुदाभोऽपि सोऽस्मान् ॥११॥

योऽनुकंपावसर ईक्षते नो परः पौरुषं वा धनं वा स्वरूपं ॥

यो वयोजातिविद्यासदाचारविन्मुखमपि यः स पात्वेष्ट सोऽस्मान् ॥२॥

पुत्रपुष्पादिभिस्तुष्यते योऽम्बुभिर्भक्तदत्तैः स्वयं श्रीपतिः सन् ॥

सूर्य इव दीपकैः सिंधुरिव चोदकैः स्वल्पकैरवतु सोऽत्रापि चास्मान् ॥३॥

यो निजानुग्रहात् प्रेतपशुविग्रहान् वहति निःशंकमस्तग्रहो हि ॥

हीनगेहे सदा दीनगेहे मुदाऽकृत्यमपि चाकरोत्पातु सोऽस्मान् ॥४॥

योऽकरोर्गार्तिहा योऽकरोदशुभहा दलनमपि पद्महस्तेन जन्याः ॥

भक्तभयभंजनो मुक्तजनरंजनो वासुदेवः सदा पातु चास्मान् ॥५॥

अभंग

पुंडलीकवर उभा विटेवर । नित्य कटीवर कर टेवूनी ॥१॥

भिवरेचे तीरों विख्यात पंढरी । नादब्रह्म वरी वरिष्ठा जी ॥२॥

त्या माजी विट्टल राहे जो निश्चल । चिन्मय केवळ काळकाळ ॥३॥

चंद्रभागेजवळ राउळ विशाल । तेथें घननीळ निर्मल जो ॥४॥

राई रखुमाई ज्याच्या पार्श्वभागी ॥ पाहतां वीतरागी भोगी हो कां ॥५॥

कटी बरोबर हा भव सागर । दावी भक्तोद्धार वासू म्हणे ॥६॥

गुरुवार

पद -(चाल-मला शांति मुनि०) ताल - झंपा

नरा दत्तगुरु हें परब्रह्म आहे । होइ जागृत उगा फससि मोहे ॥ध्रु० ॥

दत्तगुरु मन्मनीं दत्तगुरु लोचनीं । दत्तगुरु यद्वचनिं भरुनि कार्नीं ।

दत्तगुरु बाहेरीं दत्तगुरु अंतरीं दत्त सर्वांतरी भरुनि राहे ॥१॥

ब्रह्म हा दत्तगुरु विष्णु हा दत्तगुरु रुद्र हा दत्तगुरु सत्य आहे ।

दत्तगुरु तारक दत्तगुरु कारक । शक्तिधर लोकसाक्षीच आहे ॥२॥

दत्तगुरु वांचुनी किमपि नाहीं जनीं । दत्तगुरु वाचुनी सुरहि नोहे ।

दत्तगुरुवांचुनी काय फल वाचुनी । जाय फळ सोडुनी भोगिता हें ॥३॥
 माय फळ पाजिते काय फळ होय तें । जाय फळ पुण्य तें भोग नासें ।
 मोहफळ दे त्यजुनि नाही फळ याहुनी । म्हणुनि तूं दत्तगुरुपाद पाहे ॥४॥
 भोग खोटा नको यागताठा नको । योगताठा नको धरूं विमोहें ।
 दत्तगुरुवांचुनी चित न धरीं जनी । दत्तगुरु घे मनीं भरुनि स्नेहे ॥५॥
 या युगी साधनें वाउगी गुरुविणें । ना उगी तुं शिणें शास्त्रमोहें ।
 दत्तगुरु देव हा दत्तगुरु तारि हा । स्नानुभवे वासुदेवचि वदे हें ॥६॥

अभंग

गणेश गकार हुताश रकार । लक्ष्मीश उकार गुरुदत्त ॥१॥
 अविद्या गुकार तन्नाशक रुकार । गुरुदत्त परपार दाता ॥२॥
 गुरुदत्त माता गुरुदत्त पिता । तोचि भयहर्ता त्राता माझा ॥३॥
 गुरुपादपाथ तेंचि माझें तीर्थ । गुरुदेव समर्थ स्वार्थदाता ॥४॥
 गुरुदत्त नाम तेंचि पुण्यधाम । जें घेतां कुकर्म होम करी ॥५॥
 गुरुदत्तसेवा परिहारी भवा । संसाराब्धिनावा भावार्थिया ॥६॥
 वासुदेव म्हणे येणें कोण शीणें । गुरुविणें जीणें भेणें तेंचि ॥७॥

शुक्रवार

पद - (चाल-मला शांति मुनि०) ताल - झंपा

नमः सिंधुकन्ये नमः सर्वमान्ये । नमो विष्णुमान्ये वदान्ये ॥१०॥
 लक्ष्मि पद्मालये विष्णुवत्सालये लोकमातर्नमो विश्वनिलये ।
 क्षीरसागरसुते ते नमः सुरनुते वेदगणसंस्तुते विश्वमान्ये ॥१॥
 यत्कृपासत्कटाक्षोपलब्धोत्कटाः संपदो लेभिरे शक्रमुख्याः ।
 भोगमोक्षप्रदे भक्तजनकामदे सर्वदे सर्वदा पाहि मान्ये ॥२॥
 मस्तके या लिपिः केन लिखिता ह्यपि त्वं तदंतर्मुहुर्लिखसि साऽपि ॥
 ब्रह्मणा वार्यते नैव तद्धार्यते यद्वचो मस्तके नैव धन्ये ॥३॥
 भार्गवि त्वं सदा भार्गवाहे मुदा पर्यटसि कामदे त्वं हि वरदा ॥
 वासुदेवप्रिये ते नमोऽतींद्रिये वासुदेवेष्टदे सिंधुकन्ये ॥४॥

जय जगदंबिके क्षीरनिधिकन्यके ॥ विश्वोद्भवकारके निजजनतारके ॥ध्रु०॥

अये पद्मालये शुभे तूं ये विष्णुवल्लभे ।
 भार्गवि वारी भक्तक्षोभे पाहि मला स्वर्णभे ॥१॥
 पाप्यांमध्ये जरि मी थोर दयाळु तूं सुंदर ।
 दयनीय मजहुनी येर नसे सर्व दूर ॥२॥
 तूं कां ऐसा उपजविला लाज न ये कीं तुला ।
 अजुनि तरी दया तुला येवो पाहुनी मला ॥३॥
 रोगराई नसता जरी कोण ये वैद्याघरीं ।
 जाणुनि हें तूं अंतरीं वासुदेवा तारी ॥४॥

शनिवार

पद -(चाल-मला शानमुनि) ताल झंपा

नमो वज्रामूर्ते नमो रुद्रमूर्ते ॥ तेऽस्तु कीशाऽऽकृते नष्टजूर्ते ॥ध्रु०॥
 अंजनीगर्भजो योऽभवद्वायुजो यो हि रुद्रांशजो दुष्टहंता ॥
 जानकीशोकहृत् रामचंद्राकहृत् स त्वमस्मानवाघोरमूर्ते ॥१॥
 पिप्पलादस्मृतेरिव तदा यत्स्मृतेः सार्धसप्ताब्दपूर्वाकिंभीतेः ॥
 भवति नाशो यथा नारसिंहस्तथा दुष्टविध्वंसकोऽस्युग्रमूर्ते ॥२॥ नमो० ॥

अभंग

अंजनीच्या सुता ये बा हनुमंता ॥ त्वरें वातजाता जाताल्हादा ॥ध्रु०॥
 नादा परिसुनी ज्याच्या धाकें मनीं राक्षस भिऊनी वनीं जाती ॥२॥
 जाती बुभुःकारें त्वरें भूत सारे ॥ तें रूप गोजिरें बरें दावी ॥३॥
 दावि क्रूरां भय तें रूप अभय ॥ चितीं असो ध्येय तें यशस्वी ॥४॥
 यशस्वी जो रामदूत बलधाम ॥ मुखीं वदे राम राम नित्य ॥५॥
 नित्य सीताशोकहारक विवेक ॥ युत वाततोक दुःख वारो ॥६॥

अभंग

भवाटवीमध्यें स्वानुभूति सीता ॥ घेउनी अटतां आत्माराम ॥१॥
 विषयमृगतृष्णा भूल घाली जेव्हां । वाव मिळे तेव्हां कपटीया ॥२॥
 राजसाहंकारें स्वानुभूति सीता । नेली हनुमंता आतां धांवे ॥३॥
 भवाब्धि लंघोनी लिंगदेह लंका ॥ जाळी तूं विवेका एक्या हाके ॥४॥
 साधनशिळें तूं सेतु बांधून ॥ आत्मारामा घेऊन युद्ध करी ॥५॥
 कामादि असुर मारुनि दे आतां ॥ स्वानुभूति सीता वासुदेवा ॥६॥

बालाशिषः

स्वांशेनेदं ततं येन स त्वमीशात्रिनंदन ॥
 मुञ्च मुञ्च विपद्भ्योऽमुं रक्ष रक्ष हरे शिशुम् ॥१॥
 प्रातर्मध्यंदिने सायं निशि चाप्यव सर्वथा ॥
 दुर्दृग्गोधूलिभूतार्तिगृहमातृग्रहादिकान् ॥२॥
 छिन्धि छिन्ध्यखिलारिष्टं कमण्डल्वरिशूलधृक् ॥
 त्राहि त्राहि विभो नित्यं त्वद्रक्षालंकृतं शिशुम् ॥३॥
 सुप्तं स्थितं चोपविष्टं गच्छन्तं क्वापि सर्वतः ॥
 भो देवावश्विनावेष कुमारे वामनामयः ॥४॥
 दीर्घायुरस्तु सततं सहओजोबलान्वितः

इति श्री.प.प.श्रीवासुदेवानन्दसरस्वतीविरचितः श्रीदत्तपुराणान्तर्गत बालाशिषः ॥

आरत्या व स्तोत्रं

आरति ओवाळूं शारदे । सुरवरवंदितपादे ॥ आरति ओवाळूं ॥ध्रु॥ ॥
 शुद्धस्फटिकमयी वरमाला । पुस्तक शुक सितकमला ।
 वाग्जाड्या हरुनी । शुभमति दे देवि सरस्वति वरदे ॥१॥
 हंसावरि बसुनी सत्वर ये । श्रीमति भारति अभये ।
 मन्मुखि वास करी श्रुतिगेये । विजये निहत्तऽपाये ।
 वारितनिजखेदे पारदे । भास्वति परमामोदे ॥२॥
 होती मूक हि ते वाचाळ । नलगे क्षणभरि काळ ।
 तूं जरि करुणेनें केवळ । पाहतां एक वेळ ।

म्हणुनी वासुदेव शारदे । प्रार्थित परमानंदे ॥३॥
आरति ओवाळूं शारदे । सुरवरवंदितपादे ॥

दत्ताची आरती

१ रविवार

जय जय श्रीमद्गुरुवरदेवाधिदेवा । पंचारति हे चरणीं घडवी मज सेवा ॥ध्रु०॥
वास तुझा ब्रह्मांडीं चालक तूं देवा । अससी तूं सर्वांचा आनंद ठेवा ।
वदती वेद सरस्वति न होय हा ठावा ।
का मति माझी नमितो पदिं देई ठावा ॥१॥
सद्वाता तव महिमा वर्णितसे वेद । मोक्षाचीं सत्रें हीं ठेविली बहुसुखद ।
अतिदुःखें शक्ति नसे हरि माझा खेद । ज्ञानामृत पाजुनि दे अखंड तव पद ॥२॥
लीला अनंत तूझ्या वदता आनंत । चारी साही अठरा पाहता नच अंत ।
नारदव्यासमूर्तींद्र ध्याता नच येत । तो तूं देहा धरुनी देसि करीं स्वार्थ ॥३॥
पदिं गंगा कटिं शोभे शाटी कौपीन । हृदयीं लक्ष्मीकौस्तुभ भृगुपदलांछन ।
दंडकमंडलु हार्ती रवींदुसम वदन । राहो माझे हृदयीं हेंचि सदा ध्यान ॥४॥
आलिंगो त्वन्मूर्तीं दिसोच हे नयना । ऐको कर्ण गुणांते नामामृत रसना ।
त्वत्पदसुगंध सदा लागो हा घ्राणा । दे पराभक्ति श्रद्धा सतत करूं नमना ॥५॥

२ सोमवार

जय मायामय कायत्रयपर यतिवर्या । वाक्यान्वेष्या ध्येया सच्चित्सुखनिलया ॥ध्रु०॥
ज्यानें पाहति ऐकति जाणति हे हुंगती । कर्म करिती ज्याला प्रज्ञानचि म्हणती ।
ब्रह्मादिक चेतनिं चिती जें ब्रह्मवदती । तें प्रज्ञान ब्रह्मचि मयि तूं त्रयमूर्ती ॥१॥
परिपूर्णात्मा राहुनि जो विद्वन्मूर्ती । धीसाक्षित्वें स्फुरतो अहमिति ज्या वदिती ।
जो स्वत एव सुपूर्ण ब्रह्म जया म्हणती । तो मी ब्रह्म असें हें ठरवा मच्चिती ॥२॥
सन्नामरूपवर्जित अद्वय एक सदा । जो ज्या तद्बोलति जो श्रोत्यांसचि वरदा ।
देहाद्यतीत ज्याला त्वं म्हणति अभेदा । तो तूं आहेस असें लक्षूं आनंदा ॥३॥
स्वप्रभ अपरोक्षत्वं हा असें ज्या वदती । अभिमानादि प्रत्यग् आत्मा जो म्हणती ।
जें दृश्य जगत्तत्त्व ब्रह्म असें कथिती । तो हा आत्मा ब्रह्मचि तूं देवज्योती ॥४॥
फिटले संशय तुटले हृदग्रंथी खुटले । कर्माघपाश हटले वितले क्लेश भले ।
लपले मृतिशोकादिक तूं शिष्या कळलें । जेव्हां अद्वय एक ब्रह्मज्ञाना बलें ॥५॥
जय मायामय कायत्रयपर यतिवर्या । वाक्यान्वेष्या ध्येया सच्चित्सुखनिलया ॥ध्रु०॥

३. मंगळवार

करितों प्रेमें तुज नीराजन स्थिरवुनियां मन ॥
 दत्तात्रेया सद्गुरुवर्या भावार्थंकरुन ॥ध्रु० ॥
 धरणीवर नर पीडित झाले भवरोगें सर्व ॥
 कामक्रोधादिक रिपुगर्गे व्यापुनि सगर्व ॥
 योग याग तप दान नेणती असतांहि अपूर्व ॥
 सुलभपणें निजभजनें त्यासी उद्धरि जो शर्व ॥१॥
 अत्रिमुनीच्या सदनीं तीनी देव भुकें येती ॥
 भिक्षुक होउनि अनसूयेप्रति बोलति त्रयमूर्ती ॥
 नग्न होउनी आम्हां प्रति द्या अन्न असें वदती ॥
 परिसुनि होउनि नग्न अन्न दे तंव ते शिशु होती ॥२॥
 दुर्वासाभिध मौनी जाहला शंभुप्रमथेंद्र ॥
 ब्रह्मदेव तो झाला चंद्र झाला उपेंद्र ॥
 दत्तात्रय जो वीतनिद्र तो तारक योगींद्र ॥
 वासुदेव यच्चरण चिंतुनी हो नित्यातंद्र ॥३॥
 करितों प्रेमें तुज नीराजन स्थिरवुनियां मन ॥
 दत्तात्रेया सद्गुरुवर्या भावार्थंकरुन ॥

बुधवार

दिगंबरा दिगंबरा श्रीपाद वल्लभ दिगंबरा । आरति हे तव चरणीं राहो ॥
 आरति हे तव चरणीं राहो । नति तति गुरुवरा ॥ध्रु० ॥
 दिग्भिरवेष्टितमम्बरमेव प्रत्यग्ब्रह्मेति । खं ब्रह्मेति श्रुतिरपि वदति ।
 खं ब्रह्मेति श्रुतिरपि वदति । वदति दिगंबरा चेति ॥१॥
 दिग्वत् चाम्बरमेव व्यापक पूर्णब्रह्मेति । सच्चित्सुखघनमायातीतं ।
 सच्चित्सुखघनमायातीतं । दिगंबरा वदति ॥२॥
 श्रीपादश्रीवल्लभ नाम प्राप हि नक्रगजेंद्रमिव । द्रौपद्यंबरीषचोर ।
 द्रौपद्यंबरीषचोरग्रसितद्विजमेव ॥३॥
 दिगंबरा गुरुवासुदेव दत्तस्त्वंब्रह्म । कामक्रोधग्रसितं मां लभ ॥
 कामक्रोधग्रसितं मां लभ तथैव झटिति वह ॥४॥
 दिगंबरा दिगंबरा श्रीपाद वल्लभ दिगंबरा ॥

५. गुरुवार

जय देव जय देव जयजय त्रिगुणात्मा ।
 श्रीदत्त श्रीपाद नरहरि परमात्मा ॥ जयदेव ॥
 अत्रिऋषीपत्नी पतिव्रता ख्याती । सत्त्व पाहावया आले त्रय मूर्ती ।
 तान्ही बाळक झाले क्षितिवर परज्योती ।
 त्रिगुण दत्त मिनले तिथि ऐका प्रीती ॥१॥
 सहमासी पौर्णिमा मृग सोम्यवार । अत्र्याश्रमि सायाह्निं दत्तअवतार ।
 त्रिभुवनिं ख्याती झाली महिमा अपार ।
 जयजयकार करिती सुरवर मुनिवर ॥२॥
 पीठापुरि अपराज भार्येसह वसत । दत्त जाऊनि भिक्षे वर मागे म्हणत ।
 वदे सुमति मज व्हावा तुजऐसा सूत ।
 यास्तव सतिकुशि जन्मे दिन ऐका ख्यात ॥३॥
 चतुर्थी शुक्ल नभस्य बुधपूर्वा जाण । सूर्योदयिं अवतरले श्रीपाद सगुण ।
 इषुवद्य द्वादशिते मृगराज पूर्ण ।
 निजानंदीं आरूढे यतिवर श्रीत्रिगुण ॥४॥
 माधवस्त्री अंबिका कारंज सति थोर । पूर्वजन्मीं तिजसी श्रीवल्लभ वर ।
 पुढील जन्मीं तव कुशीं धरीन अवतार ।
 म्हणवुनि अंबे कुशि आले ऐका तिथिवार ॥५॥
 द्वितिया पौष शुद्ध शततारावरी । माध्यान्हीं अवतरले नरहरि शनिवारीं ।
 आदौ माघकृष्ण शुभ तिथि भृगुवारीं । पुष्पासनिं आरूढले त्रिगुण यतिधारीं ॥६॥
 कृष्णागंगासंगमिं तरुतळिं श्रीपाद । सद्भक्तोत्सव करिती स्वानंद ।
 तोषुनि दे श्री सर्वां जयश्रीवरप्रद । नमिता गुरुभक्ताशिरीं ठेविती करवरद ॥७॥

६. शुक्रवार

जय जय श्रीमद्गुरुवरदेवाधिदेवा । पंचारति हे चरणीं घडवी मज सेवा ॥४०॥
 वास तुझा ब्रह्मांडीं चालक तूं देवा । अससी तूं सर्वांचा आनंद ठेवा ।
 वदती वेद सरस्वति न होय हा ठावा ।
 का मति माझी नमितो पदिं देई ठावा ॥१॥
 सदाता तव महिमा वर्णितसे वेद । मोक्षाचीं सत्रें हीं ठेविली बहुसुखद ।
 अतिदुःखें शक्ति नसे हरि माझा खेद ।
 ज्ञानामृत पाजुनि दे अखंड तव पद ॥२॥

लीला अनंत तूझ्या वदता आनंत। चारी साही अठरा पाहता नच अंत।
 नारदव्यासमुनींद्र ध्याता येत। तो तूं देहा धरुनी देसि करी स्वार्थ ॥३॥
 पदिं गंगा कटिं शोभे शाटी कौपीन। हृदयीं लक्ष्मीकौस्तुभभृगुपदलांछन।
 दंडकमंडलु हातीं रवींदुसम वदन। राहो माझे हृदयीं हेंचि सदा ध्यान ॥४॥
 आलिंगो तन्मूर्ती दिसोच हे नयना। ऐको कर्ण गुणांते नामामृत रसना।
 त्वत्पदसुगंध सदा लागो हा घ्राणा।
 दे पराभक्ति श्रद्धा सतत करुं नमना ॥५॥

७. शनिवार

जय तत्त्वज्ञाननिधान ।अनसूयात्रिनंदन ॥
 त्वत्पदपद्मावरुन । पंचप्राण ओवाळीन ॥ध्रु०॥जय तत्त्व० ॥
 करी कृपा मायबापा ।वारी सर्व पापतापा ॥
 निजमार्ग करी सोपा ॥ अनुकंपा पूर्ण करुन ॥१॥जय तत्त्व० ॥
 जें अत्यद्भुत तव रूप । तें ह्या चितीं आपोआप ॥
 राहो जें कामकोप ।उपशमवी प्रकटून ॥२॥जय तत्त्व० ॥
 तपश्चर्या हे आमुची । त्वत्स्मृती नित्य हो साची ॥
 दुर्वासना मनाची । नुठवी हेंचि देई दान ॥३॥जय तत्त्व० ॥
 गुण भावें तुझे गावे । अनासक्तिनें मीं वागावें ॥
 सत्संगा आदरावें ।मज द्यावें हें वरदान ॥४॥जय तत्त्व० ॥
 अनुरक्ती त्वत्पदीं व्हावी । विषयीं विरक्ति व्हावी ।
 कष्ट येतां धृती व्हावी ।सेवा बरवी घे हातून ॥५॥जय तत्त्व० ॥
 तारतत्सद्ब्रह्मार्पण । असो संपूर्णाचरण ॥
 दृढ धरुं तव चरण ॥ न मला त्वदन्य शरण ॥६॥जय तत्त्व० ॥
 जय तत्त्वज्ञाननिधान ।अनसूयात्रिनंदन ॥
 त्वत्पदपद्मावरुन । पंचप्राण ओवाळीन ॥जय तत्त्व० ॥

प.प.श्रीवासुदेवानंदसरस्वती(टेंबे)स्वामीमहाराजांची आरती.
 (दररोज)

जय जय श्रीमद्गुरुवर स्वाभिन् परमात्मन् हंसा ।
 वासुदेवानंदसरस्वति आरति तदहंसा ॥ ध्रु० ॥

सोहंहंसःपक्षाभ्यां संचरसि ह्याकाशे ।
 वासस्ते खलु लोके सत्ये क्रीडा तव मानसे ॥१॥
 मुक्ताहारो ब्रह्मवाहको वैराड्रूपधर ।
 भक्तराज हृद्ध्वांततमोहृत्स्वीकुरु मां च हर ॥२॥
 पक्षस्यैके वातेनैते भीताः काकाद्याः ।
 पलायितास्ते द्रुतं प्रभावाद्भवन्ति चादृश्याः ॥३॥
 एवं सति खलु बालस्तेऽहं ग्रसितः कामाद्यैः ।
 मातस्त्वरया चोद्धर कृपया प्रेषित शांत्याद्यैः ॥४॥
 दासस्ते नरसिंहसरस्वती याचे श्रीचरणम् ।
 भक्तिश्रद्धे वासस्ते हृदि सततं मे शरणम् ॥५॥
 जय जय श्रीमद्गुरुवर स्वामिन् परमात्मन् हंसा ।
 वासुदेवानंदसरस्वती आरति तदहंसा ॥

प.प. श्रीलोकनाथतीर्थस्वामीची आरती.
 (दररोज)

आरती लोकनाथा, स्वामी सद्गुरुनाथा ।
 नमित्तो तुज दत्ता, देई दर्शन आतां । आरती लोकनाथा ॥१०॥
 व्यापिली चराचरीं, सुप्तशक्ति ती करीं ।
 घेऊनि दान करी, तव कृपें संचारी ।
 अनुभव हा आतां, स्वामी सद्गुरु नाथा । आरती लोकनाथा ॥१॥
 दिधली गंगाधरें, नारायणा स्वहाते ।
 कृतार्थ ते होती उद्धरती जगातें ।
 करुनी शक्तिपाता, स्वामी सद्गुरु नाथा । आरती लोकनाथा ॥२॥
 देती ते आत्मानंद, होती चिन्मयानंद ।
 स्वामी श्रीलोकनाथ, आम्हां करिती कृतार्थ ।
 काय वानुं तुज आतां, स्वामी सद्गुरु नाथा । आरती लोकनाथा ॥३॥
 सद्गुरु महाराजा, महाकैवल्यतेजा ।
 घेऊनी तुझी ध्वजा, विश्व दावी स्वतेजा ।
 योगिराज समर्था, स्वामी सद्गुरु नाथा । आरती लोकनाथा ॥४॥
 प्रवाह गंगेपरी, भिक्षा लघुत्वाची येई ।
 गुरुत्वाचें दान करी, दासा धरी अंतरीं ।
 अच्युता, लोकनाथा, स्वामी सद्गुरु नाथा । आरती लोकनाथा ॥५॥

प.पू. योगिराज श्री गुळवणी महाराज
यांची आरती (फक्त गुरुवार)

गुरुवरा ओंवाळूं आरती। नयनिं अश्रुजल प्रेमं भरती ॥६०॥
करि मन साधन स्थीर निरांजन। एकविधा घृत भक्तित भिजवुन।
पंचप्राण ज्योति ओंवाळून। कष्टदशा सरती ॥१॥
अहंभावना जळते ज्वाला। कर्मानुतापा धूर चालला।
उजेडांत श्रीगुरु पाहिला। दयादृष्टि भगवती ॥२॥
सदैव उन्मनी मम गुरु वामन। श्रवणिं घुमतसे ध्वनि नारायण।
वासुदेव यति भरवी लोचन। तनमन करि विस्मृती ॥३॥
वामन शक्ति दिव्य रसायन। जन्ममृत्युचें करी विखंडन।
ध्यास कवीचा हरि रात्रंदिन। साधक अनुभवती ॥४॥
पळती सा-या वृत्ति अमंगल। वामन दृष्टी दया सुमंगल।
रामकवीची वृत्ती धांदल। भीती थरथरती ॥५॥
गुरुवरा ओंवाळूं आरती।

श्रीगुरुस्तोत्रम्

नमः श्रीगुरो मेशधीशे दयाब्धे। भयार्तिघ्न ते स्वात्मदो वासुदेव ॥
यतीट् सेवितानंद पादाब्जयुगमं। सदा मे हृदि स्थास्नुतां यातु देव ॥१॥
भक्तिश्रद्धे देहि मे ते दयालो। दासो दीनो भावतापेन तप्तः ॥
सर्वैस्त्यक्तो द्वारि तेऽत्र प्रसंस्थोऽहं मां मातः पालयाद्य स्वबालम् ॥२॥
आलोक्य मामच्युत ईश्वरोऽपि। भीतोऽगमत्सागरसूरशैलान् ॥
सत्यं तथा च तव हृत्कमले स्थितो यः।
श्रांतः स्व दर्शय यते गुरुवासुदेव ॥३॥
मा भीरिति वचनं मे देहि दयालो गुरो यतिश्रेष्ठ ॥
नान्यो मे रक्षार्थं धावति भोः श्रीगुरो जगन्मातः ॥४॥
त्वयि भक्तिं मे वर्धय दुर्हत्तम ईश नाशय अशेषम् ॥
यच्च तवेष्टं तत्कुरु मयि भोः सर्वज्ञ वक्तुमसमर्थः ॥५॥
भक्तिं च मे वर्धय भोस्त्वदीये रूपे तथा नाशय हृत्तमश्च ॥
दुर्वासनाश्च गुरुवर्य दयानिधे ते। यच्चेष्टमेव कुरु तन्मयि सार्वभिज्ञ ॥६॥
मा भीश्च भोस्तेऽस्त्वभयं सदैव याचेऽहमेतद्वचनं गुरो ते ॥

अज्ञोऽहमीश करुणाघन वासुदेव । रक्षस्व मां सर्वत एव सर्वदा ॥७॥
 प्रसीद मे सागस आर्तबन्धो । कारुण्यसिन्धोऽनुपमाऽस्तबन्धो ॥
 बन्धो मृषापि व्यथयत्ययं मां । स्वप्नोपमं छिध्यव सर्वतो माम् ॥८॥

श्रीदत्तप्रार्थनास्तोत्रम् घोरकष्टोद्धारणस्तोत्र

श्रीपाद श्रीवल्लभ त्वं सदैव । श्रीदत्तास्मान्पाहि देवाधिदेव ॥
 भावग्राह्य क्लेशहारिन्सुकीर्ते । घोरात्कष्टादुद्धरास्मान्नमस्ते ॥१॥
 त्वं नो माता त्वं पिताप्तोऽधिपस्त्वं । त्राता योगक्षेमकृत्सद्गुरुस्त्वम् ॥
 त्वं सर्वस्वं नोऽप्रभो विश्वमूर्ते । घोरात्कष्टादुद्धरास्मान्नमस्ते ॥२॥
 पापं तापं व्याधिमाधि च दैन्यं । भीतिं क्लेशं त्वं हराशु त्वदन्यं ॥
 त्रातारं नो वीक्ष्य ईशास्तजूर्ते । घोरात्कष्टादुद्धरास्मान्नमस्ते ॥३॥
 नान्यस्त्राता नापि दाता न भर्ता । त्वत्तो देव त्वं शरण्योऽकहर्ता ॥
 कुर्वात्रेयानुग्रहं पूर्णराते । घोरात्कष्टादुद्धरास्मान्नमस्ते ॥४॥
 धर्मे प्रीतिं सन्मति देवभक्तिं । सत्संगाप्तिं देहि भुक्तिं च मुक्तिं ।
 भावासक्तिं चाखिलानन्दमूर्ते । घोरात्कष्टादुद्धरास्मान्नमस्ते ॥५॥
 श्लोकपंचकमेतद्यो लोकमंगलवर्धनम् ।
 प्रपठेन्नियतो भक्त्या स श्रीदत्तप्रियो भवेत् ॥

अपराधक्षमापनस्तोत्रम्

रसज्ञावशा तारकं स्वादु लभ्यं । गृहीतं कदाचिन्न ते नाम दत्त ॥
 क्षमस्वापराधं क्षमस्वापराधं । क्षमस्वापराधं प्रभो क्लिन्नचित्त ॥१॥
 वियोन्यंतरे दैवदाढ्याद्विभो प्राक् । गृहीतं कदाचिन्न ते नाम दत्त ॥
 क्षमस्वापराधं क्षमस्वापराधं । क्षमस्वापराधं प्रभो क्लिन्नचित्त ॥२॥
 मया मातृगर्भस्थितिप्राप्तकष्टात् । गृहीतं कदाचिन्न ते नाम दत्त ॥
 क्षमस्वापराधं क्षमस्वापराधं । क्षमस्वापराधं प्रभो क्लिन्नचित्त ॥३॥
 मया जातमात्रेण संमोहितेन । गृहीतं कदाचिन्न ते नाम दत्त ॥
 क्षमस्वापराधं क्षमस्वापराधं । क्षमस्वापराधं प्रभो क्लिन्नचित्त ॥४॥
 मया क्रीडनासक्तचित्तेन बाल्ये । गृहीतं कदाचिन्न ते नाम दत्त ॥
 क्षमस्वापराधं क्षमस्वापराधं । क्षमस्वापराधं प्रभो क्लिन्नचित्त ॥५॥
 मया यौवनेऽज्ञानतो भोगतोषात् । गृहीतं कदाचिन्न ते नाम दत्त ॥

क्षमस्वापराधं क्षमस्वापराधं । क्षमस्वापराधं प्रभो क्लिन्नचित्त ॥६॥
 मया स्थाविरेऽनिघ्नसर्वेन्द्रियेण । गृहीतं कदाचिन्न ते नाम दत्त ॥
 क्षमस्वापराधं क्षमस्वापराधं । क्षमस्वापराधं प्रभो क्लिन्नचित्त ॥७॥
 हृषीकेश मे वाङ्मनःकायजातं । हरे ज्ञानतोऽज्ञानतो विश्वसाक्षिन् ॥
 क्षमस्वापराधं क्षमस्वापराधं । क्षमस्वापराधं प्रभो क्लिन्नचित्त ॥८॥
 स्मृतो ध्यात आवाहितोऽस्यर्चितो वा । न गीतः स्तुतो वंदितो वा न जप्तः ॥
 क्षमस्वापराधं क्षमस्वापराधं । क्षमस्वापराधं प्रभो क्लिन्नचित्त ॥९॥
 दयाब्धिर्भवादृङ्गन सागाश्च मादृक् । भवत्याप्तमंतोर्भवान्मे शरण्यः ॥
 यथाऽऽलंबनं भूर्हि भूनिस्सृतांघ्रे । रितिप्रार्थितं दत्तशिष्येण सारम् ॥१०॥

श्रीनृसिंहसरस्वती दत्तात्रेयप्रार्थनाष्टक

ऋतकृत्स्वगिरोऽमरोऽभवद् द्विजपत्न्यास्तनयोऽपि योऽभवः ।
 स नृसिंहसरस्वती यतिर्भगवान् मेऽस्ति परावरा गतिः ॥१॥
 प्रणवं प्रपपाठ जन्मतो विजहाराल्पदशोऽपि सन्मतः ।
 स नृसिंहसरस्वती यतिर्भगवान् मेऽस्ति परावरा गतिः ॥२॥
 मृतविप्रसुतं व्यजीवयद्य उ वंध्यामहिषीमदोहयत् ।
 स नृसिंहसरस्वती यतिर्भगवान् मेऽस्ति परावरा गतिः ॥३॥
 स्वतनुं यतये व्यदर्शयत् गर्वं बुरुडादव्यनाशयत् ।
 स नृसिंहसरस्वती यतिर्भगवान् मेऽस्ति परावरा गतिः ॥४॥
 प्रददौ हि मृतप्रियस्त्रिया अपि सौभाग्यमु यन्नमस्क्रिया ।
 स नृसिंहसरस्वती यतिर्भगवान् मेऽस्ति परावरा गतिः ॥५॥
 स्वमुदेऽभवदन्नवृद्धिकृत् सुवशायाऽपि वंशवृद्धिकृत् ।
 स नृसिंहसरस्वती यतिर्भगवान् मेऽस्ति परावरा गतिः ॥६॥
 द्रुकार्यपि शुष्ककाष्ठतः कुसुरौ येन शुची च कुष्ठतः ।
 स नृसिंहसरस्वती यतिर्भगवान् मेऽस्ति परावरा गतिः ॥७॥
 अमराख्यपुरे च योगिनीवरदो योऽखिलदोऽस्ति योगिनीः ।
 स नृसिंहसरस्वती यतिर्भगवान् मेऽस्ति परावरा गतिः ॥८॥

श्रीतुळजाभवानीस्तोत्र (नवरात्र)

नमोऽस्तु ते महादेवि शिवे कल्याणि शाम्भवि ।
 प्रसीद वेदविनुते जगदम्ब नमोऽस्तु ते ॥१॥

जगतामादिभूता त्वं जगत्त्वं जगदाश्रया ।
 एकाप्यनेकरूपाऽसि जगदम्ब नमोऽस्तु ते ॥२॥
 सृष्टिस्थितिविनाशानां हेतुभूते मुनिस्तुते ।
 प्रसीद देवविनुते जगदम्ब नमोऽस्तु ते ॥३॥
 सर्वेश्वरि नमस्तुभ्यं सर्वसौभाग्यदायिनि ।
 सर्वशक्तियुतेऽनन्ते जगदम्ब नमोऽस्तु ते ॥४॥
 विविधारिष्टशमनि त्रिविधोत्पातनाशिनि ।
 प्रसीद देवि ललिते जगदम्ब नमोऽस्तु ते ॥५॥
 प्रसीद करुणासिन्धो त्वत्तः कारुणिका परा ।
 यतो नास्ति महादेवि जगदम्ब नमोऽस्तु ते ॥६॥
 शत्रून्जहि जयं देहि सर्वान्कामांश्च देहि मे ।
 भयं नाशय रोगांश्च जगदम्ब नमोऽस्तु ते ॥७॥
 जगदम्ब नमोऽस्तु ते हिते जय शम्भोर्दयिते महामते ।
 कुलदेवि नमोऽस्तु ते सदा हृदि मे तिष्ठ यतोऽसि सर्वदा ॥८॥
 तुलजापुरवासिन्या देव्याः स्तोत्रमिदं परम् ।
 यः पठेत्प्रयतो भक्त्या सर्वान्कामान्स आप्नुयात् ॥

करुणात्रिपदी (उद्धवा शांतवन कर जा०)

शांत हो श्रीगुरुदत्ता । मम चित्ता शमवी आतां ॥ध्रु०॥
 तूं केवळ माता जनिता ।सर्वथा तूं हितकर्ता ।
 तूं आप्तस्वजन भ्राता ।सर्वथा तूचि त्राता ॥
 (चाल) भयकर्ता तूं भयहर्ता ।दंडधर्ता तूं परिपाता ।
 तुजवाचुनि न दुजी वार्ता । तूं आर्ता आश्रय दत्ता ।।शांत हो श्रीगुरुदत्ता ॥१॥
 अपराधास्तव गुरुनाथा । जरि दंडा धरिसी यथार्था ।
 तरी आम्ही गाउनि गाथा । तव चरणीं नमवूं माथा ॥
 (चाल)तूं तथापि दंडिसी देवा । कोणाचा मग करूं धावा? ।
 सोडविता दुसरा तेव्हां ।कोण दत्ता आम्हां त्राता? ।।शांत हो श्रीगुरुदत्ता ॥२॥
 तूं नटसा होउनि कोपी । दंडितांहि आम्ही पापी ।
 पुनरपिही चुकत तथापि । आम्हांवरि नच संतापी ॥
 (चाल)गच्छतः स्वलनं क्वापि ।असें मानुनि नच हो कोपी ।
 निजकृपालेशा ओपी । आम्हांवरि तूं भगवंता ।।शांत हो श्रीगुरुदत्ता ॥३॥
 तव पदरीं असता ताता ।आडमार्गीं पाऊल पडतां ।
 सांभाळुनि मार्गावरता । आणिता न दूजा त्राता ।

(चाल)निजबिरुदा आणुनि चित्ता । तूं पतीतपावन दत्ता ।
 वळे आतां आम्हांवरता । करुणाघन तूं गुरुनाथा ॥शांत हो श्रीगुरुदत्ता ॥४॥
 सहकुटुंब सहपरिवार । दास आम्ही हें घरदार ।
 तव पदीं अर्पुं असार । संसाराहित हा भार ।
 (चाल)परिहरिसी करुणासिंधो । तूं दीनानाथ सुबंधो ।
 आम्हां अघलेश न बाधो । वासुदेव प्रार्थित दत्ता ॥५॥
 शांत हो श्रीगुरुदत्ता । मम चित्ता शमवी आतां ॥ध्रु०॥

पद (चाल-इस तनधन की)

श्रीगुरुदत्ता जय भगवंता । तें मन निष्ठुर न करी आता ॥ध्रु०॥
 चोरें द्विजासी मारीतां मन जें । कळवळलें तें कळवळो आतां ॥
 पोटशूळानें द्विज तडफडता । कळवळलें तें कळवळो आतां ॥२॥
 द्विजसुत मरता वळलें तें मन । हो कीं उदासीन न वळे आता ॥३॥
 सतिपति मरता काकुळती येता । वळलें तें मन न वळे कीं आतां ॥४॥
 श्रीगुरुदत्ता त्यजि निष्ठुरता । कोमल चित्ता वळवी आतां ॥५॥

पद (चाल-इस तनधन की)

जय करुणाघन निजजनजीवन । अनसूयानंदन पाहि जनार्दन ॥ध्रु०॥
 निजअपराधें उफराटी दृष्टी । होउनि पोटीं भय धरूं पावन ॥१॥
 तूं करुणाकर कधीं आम्हांवर । रुसशी न किंकरवरदकृपाघन ॥२॥
 वारी अपराध तूं मायबाप । तव मनीं कोपलेश न वामन ॥३॥
 बालकापराधा गणे जरी माता । तरी कोण त्राता देईल जीवन ॥४॥
 प्रार्थी वासुदेव पदीं ठेवी भाव । पदीं देवो ठाव देव अत्रिनंदन ॥५॥

पद

सांगावें, कवण्या ठाया जावें, कवणार्ते स्मरावें ।
 कैसें काय करावें, कवण्यापरि मीं रहावें ।
 कवण येउनि कुरुंदवाडीं स्वामीतें मिळवावें ॥१॥
 या हारीं, जेवावें व्यवहारीं, बोलावें संसारीं ।
 घालुनि अंगीकारी, प्रतिपाळिसी जो निर्धारी ।
 केला जो निजनिश्चय स्वामी, कोठें तो अवधारी ॥२॥

या रानीं, माझी करुणावाणी, काया कष्टिल प्राणी ।
 ऐकुनि घेशिल कार्नी, देशिल सौख्य निदानी ।
 संकटीं होउनि मूर्च्छित असतां, पाजिल कवण पाणी ॥३॥
 त्या वेळा, सत्पुरुषांचा मेळा, पहातसे निज डोळां ।
 लाविसी भस्म कपाळा, सांडी भय तूं बाळा ।
 श्रीपाद श्रीवल्लभ म्हणती, अभय तुज गोपाळा ॥४॥
 सांगावें, कवण्या ठाया जावें, कवणातें स्मरावें ।
 कैसें काय करावें, कवण्यापरि मीं रहावें ।
 कवण येउनि कुरुंदवाडीं स्वामीतें मिळवावें ॥

श्रीदत्तप्रबोधस्तवः

नित्यो हि यस्य महिमा न हि मानमेति । स त्वं महेश भगवन्मघवत्मुखेड्य ॥
 उत्तिष्ठ तिष्ठदमृतैरमृतैरिवोक्तैर्गीतागमैश्च पुरुधा पुरुधामशालिन् ॥१॥
 भक्तेषु जागृहि मुदाहि मुदारभावं । तत्त्वं विहाय सविशेषविशेष हेतोः ॥
 यः शेष एष सकलः सकलस्वगीतैस्त्वं जागृहि श्रितपते तपते नमस्ते ॥२॥
 दृष्ट्वा जनान्विविधकष्टवशान्दयालुस्त्रयात्मा बभूव सकलार्तिहरोऽत्र दत्तः ॥
 अत्रेर्मुनेः सुतपसोऽत्र फलं च दातुम् । बुध्यस्व स त्वमिह यन्महिमानियत्तः ॥३॥
 आयात्यशेषविनुतोऽप्यवगाहनाय । दत्ताऽधुनेति सुरसिंधुरपेक्षते त्वाम् ॥
 क्षेत्रे तथैव कुरुसंज्ञक एत्य सिद्धास्तस्थुस्तवाचमनदेश इनोदयात्प्राक् ॥४॥
 संध्यामुपासितुमजोऽप्यधुना गमिष्यत्याकांक्षते कृतिजनः प्रतिवीक्षते त्वाम् ॥
 कृष्णातटेऽपि नरसिंहसुवाटिकायां । सारार्तिकः कृतिजनः प्रतिवीक्षते त्वाम् ॥५॥
 गंधर्वसंज्ञकपुरेऽपि सुभाविकास्ते ध्यानार्थमत्र भगवान्समुपैष्यतीति ॥
 मत्वास्थुराचरितसंनियताप्लवाद्या उत्तिष्ठ देव भगवन्नत एव शीघ्रम् ॥६॥
 पुत्री दिवः खगगणान्सुचिरं प्रसुप्तानुत्पातयत्यरुणगा अधिरुह्य तूषाः ॥
 काषायवस्त्रमपिधानमपावृणूद्यन् ताक्ष्याग्रजोऽयमवलोकय तं पुरस्तात् ॥७॥
 शाटीनिभाभ्रपटलानि सुरेंद्रकाष्ठाभागं यतीन्द्र रुरुधुर्गुरुडाग्रजोऽतः ॥
 अस्माभिरिश विदितो ह्युदितोऽयमेव चंद्रोऽपि ते मुखरुचिं चिरगां जहाति ॥८॥
 द्वारेऽर्जुनस्तव च तिष्ठति कार्तवीर्यः प्रह्लाद एष यदुरेष मदालसाजः ॥
 त्वां द्रष्टुकाम इतरे मुनयोऽपि चाहमुत्तिष्ठ दर्शय निजं सुमुखं प्रसीद ॥९॥
 एवं प्रबुद्ध इव संस्तवनादभूत्स मालां कमंडलुमथो डमरुं त्रिशूलं ॥
 चक्रं शंखमुपरिस्थकरैर्दधानो नित्यं स मामवतु भावितवासुदेवः ॥१०॥

इति श्री. प. प. श्रीवासुदेवानंदसरस्वतीविरचितः श्रीदत्तप्रबोधस्तवः संपूर्णः ॥

श्रीदत्तात्रेयस्तोत्रम्

दत्तात्रेयं महात्मानं वरदं भक्तवत्सलम् ।
 प्रपन्नार्तिहरं वन्दे स्मर्तृगामी स माऽवतु ॥१॥
 दीनबन्धुं कृपासिन्धुं सर्वकारणकारणम् ।
 सर्वरक्षाकरं वन्दे स्मर्तृगामी स माऽवतु ॥२॥
 शरणागतदीनार्तपरित्राणपरायणम् ।
 नारायणं विभुं वन्दे स्मर्तृगामी स माऽवतु ॥३॥
 सर्वानर्थहरं देवं सर्वमंगलमंगलम् ।
 सर्वक्लेशहरं वन्दे स्मर्तृगामी स माऽवतु ॥४॥
 शोषणं पापपंकस्य दीपनं ज्ञानतेजसः ।
 भक्ताभीष्टप्रदं वन्दे स्मर्तृगामी स माऽवतु ॥५॥
 सर्वरोगप्रशमनं सर्वपीडानिवारणम् ।
 तापप्रशमनं वन्दे स्मर्तृगामी स माऽवतु ॥६॥
 ब्रह्मण्यं धर्मतत्त्वज्ञं भक्तकीर्तिविवर्धनम् ।
 आपदुद्धरणं वन्दे स्मर्तृगामी स माऽवतु ॥७॥
 जन्मसंसारबंधघ्नं स्वरूपानन्ददायकम् ।
 निःश्रेयसप्रदं वन्दे स्मर्तृगामी स माऽवतु ॥८॥
 जयलाभयशःकामदातुर्दत्तस्य यः स्तवम् ।
 भोगमोक्षप्रदस्येमं प्रपठेत्स कृती भवेत् ॥९॥

श्री.प.प.श्रीवासुदेवानन्दसरस्वतीविरचितं श्रीदत्तात्रेयस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

श्रीदत्तस्तोत्रम्

अनसूयात्रिसंभूत दत्तात्रेय महामते ।
 सर्वदेवाधिदेव त्वं मम चित्तं स्थिरीकुरु ॥१॥
 शरणागतदीनार्ततारकाऽखिलकारक ।
 सर्वचालक देव त्वं मम चित्तं स्थिरीकुरु ॥२॥
 सर्वमंगलमांगल्य सर्वाधिव्याधिभेषज ।
 सर्वसंकटहारिन् त्वं मम चित्तं स्थिरीकुरु ॥३॥
 स्मर्तृगामी स्वभक्तानां कामदो रिपुनाशनः ।
 भुक्तिमुक्तिप्रदः स त्वं मम चित्तं स्थिरीकुरु ॥४॥

सर्वपापक्षयकरस्तापदैर्न्यनिवारणः ।
योऽभीष्टदः प्रभुः स त्वं मम चित्तं स्थिरीकुरु ॥५॥
य एतत्प्रयतः श्लोकपञ्चकं प्रपठेत्सुधीः ।
स्थिरचित्तः स भगवत्कृपापात्रं भविष्यति ॥६॥

श्री.प.प.श्रीवासुदेवानन्दसरस्वतीविरचितं श्रीदत्तस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

श्रीदत्तस्तवस्तोत्रम्

भूतप्रेतपिशाचाद्या यस्य स्मरणमात्रतः ॥
दूरादेव पलायन्ते दत्तात्रेयं नमामि तम् ॥१॥
यन्नामस्मरणाद्दैन्यं पापं तापश्च नश्यति ॥
भीतिग्रहार्तिदुःस्वप्नं दत्तात्रेयं नमामि तम् ॥२॥
दद्रुस्फोटककुष्ठादि महामारी विषूचिका ॥
नश्यन्त्यन्येऽपि रोगाश्च दत्तात्रेयं नमामि तम् ॥३॥
संगजा देशकालोत्था अपि सांक्रमिका गदाः ॥
शाम्यन्ति यत्स्मरणतो दत्तात्रेयं नमामि तम् ॥४॥
सर्पवृश्चिकदष्टानां विषार्तानां शरीरिणाम् ॥
यन्नाम शान्तिदं शीघ्रं दत्तात्रेयं नमामि तम् ॥५॥
त्रिविधोत्पातशमनं विविधारिष्टनाशनम् ॥
यन्नाम क्रूरभीतिघ्नं दत्तात्रेयं नमामि तम् ॥६॥
वैर्यादिकृतमंत्रादिप्रयोगा यस्य कीर्तनात् ॥
नश्यन्ति देवबाधाश्च दत्तात्रेयं नमामि तम् ॥७॥
यच्छिष्यस्मरणात्सद्यो गतनष्टादि लभ्यते ॥
य ईशः सर्वतस्त्राता दत्तात्रेयं नमामि तम् ॥८॥
जयलाभयशःकामदातुर्दत्तस्य यः स्तवम् ॥
भोगमोक्षप्रदस्येमं पठेद्दत्तप्रियो भवेत् ॥९॥

इति श्री.प.प.श्रीवासुदेवानन्दसरस्वतीविरचितं दत्तस्तवस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

(चाल - बाळा जो जो रे)

उद्धरि गुरुराया । अनसूयातनया दत्तात्रेया ॥ध्रु०॥
जो अनसूयेच्या भावाला, भुलूनियां सुत झाला ।

दत्तात्रेय अशा नामाला, मिरवी बंद्य सुरांला ।
 तो तूं मुनिवर्या, निज पायां, स्मरतां वारिसी माया ॥१॥
 जो माहूरपुरी, शयन करी, सह्याद्रीचे शिखरी ।
 निवसे, गंगेचें स्नान करी, भिक्षा कोल्हापुरी ।
 स्मरतां दर्शन दे, वारि भया, तो तूं आगमगेया ॥२॥
 तो तूं वांझेसी सुत देसी, सौभाग्या वाढविसी ।
 मरतां प्रेतासी, जीवविसी, सद्धरदाना देसी ।
 यास्तव वासुदेव, तव पायां धरि त्या तारी सदया ॥३॥
 उद्धरि गुरुराया । अनसूयातनया दत्तात्रेया ॥ध्रु०॥

गुरुस्तुति (गाणगापूर)

जो सत्य आहे परिपूर्ण आत्मा । जो नित्य राहे उदितप्रभात्मा ॥
 ज्ञानें जयाच्या नर हो कृतार्थ । तो पूर्ण आनंद गुरु समर्थ ॥१॥
 अखंड आत्मा अविनाशी दत्त । तया पर्दी लाविति जे स्वचित्त ॥
 वित्तभ्रमा सोडिति ते कृतार्थ । तो पूर्ण आनंद गुरु समर्थ ॥२॥
 जो जागृतिस्वप्नसुषुप्तिसाक्षी । जो निर्विकारें सकलां निरीक्षी ॥
 वीक्षी परी ज्यासि नसे निजार्थ । तो पूर्ण आनंद गुरु समर्थ ॥३॥
 जळीं स्थळीं सर्वहि वस्तुमार्जी । व्यापूनि राहेचि तयासि राजी ॥
 जो ठेवि भावें नर हो कृतार्थ । तो पूर्ण आनंद गुरु समर्थ ॥४॥
 जें दृश्य तें रूप नसे जयाचें । दृश्यांत राहे अविकारी ज्याचें ॥
 स्वरूप तोची अविनाशि अर्थ । तो पूर्ण आनंद गुरु समर्थ ॥५॥
 दृश्यासि घेतां न च घेववें जें । स्वरूप तत्स्थ प्रभुचें स्वतेजें ॥
 स्वयें प्रकाशे जगिं जो परार्थ । तो पूर्ण आनंद गुरु समर्थ ॥६॥
 असोनि सर्वत्र गुरुप्रसादा -। विना न लागे करतांहि खेदा ॥
 भेदाचि वार्ता करि जो अपार्थ । तो पूर्ण आनंद गुरु समर्थ ॥७॥
 अनन्यभावे भजतां अनन्य-। लभ्य प्रभू जो न च होयि अन्य ॥
 संन्यस्तसर्वेषणतारणार्थ । तो पूर्ण आनंद गुरु समर्थ ॥८॥
 मागे तुकाराम तयासि दत्त । दे वासुदेवा करुनी निमित्त ॥
 हें स्तोत्र चिन्मात्रपदा समर्थ । द्याया हराया सकालाध्यनर्थ ॥९॥
 गाणगापुरिं अट्टाशें सत्तावीस शकामधीं ।
 उदेलें स्तोत्र हें आधिव्याधि हारी हरी कुधी ॥१०॥

इति श्री० प० प० श्रीवासुदेवानंदसरस्वतीविरचिता गुरुस्तुतिः ॥

श्रीदत्तात्रेयकवचम्

श्रीपादः पातु मे पादावूरु सिद्धासनस्थितः ॥
 पायाद्दिगंबरो गुह्यं नृहरिः पातु मे कटिम् ॥१॥
 नाभिं पातु जगत्त्र्यष्टोदरं पातु दलोदरः ॥
 कृपालुः पातु हृदयं षड्भुजः पातु मे भुजौ ॥२॥
 स्रक्कुंडीशूलडमरुशंखचक्रधरः करान् ॥
 पातु कंठं कंबुकंठः सुमुखः पातु मे मुखम् ॥३॥
 जिह्वां मे वेदवाक्पातु नेत्रे मे पातु दिव्यदृक् ॥
 नासिकां पातु गंधात्मा पातु पुण्यश्रवाः श्रुती ॥४॥
 ललाटं पातु हंसात्मा शिरः पातु जटाधरः ॥
 कर्मेन्द्रियाणि पात्वीशः पातु ज्ञानेन्द्रियाण्यजः ॥५॥
 सर्वान्तरोऽन्तःकरणं प्राणान्मे पातु योगिराट् ॥
 उपरिष्ठादधस्ताच्च पृष्ठतः पार्श्वतोऽग्रजः ॥६॥
 अंतर्बहिश्च मां नित्यं नानारूपधरोऽवतु ॥
 वर्जितं कवचेनाव्यात्स्थानं मे दिव्यदर्शनः ॥७॥
 राजतः शत्रुतो हिंसाद् दुष्प्रयोगादितोऽघतः ॥
 आधिव्याधिभयार्तिभ्यो दत्तात्रेयः सदावतु ॥८॥
 धनधान्यगृहक्षेत्रस्त्रीपुत्रपशुकिंकरान् ॥
 जातींश्च पातु नित्यं मेऽनसूयानंदवर्धनः ॥९॥
 बालोन्मत्तपिशाचाभो द्युनिट्संधिषु पातु मां ॥
 भूतभौतिकमृत्युभ्यो हरिः पातु दिगंबरः ॥१०॥
 य एतद्वक्तकवचं संनह्याद्भक्तिभावितः ॥
 सर्वानर्थविनिर्मुक्तो ग्रहपीडाविवर्जितः ॥११॥
 भूतप्रेतपिशाचाद्यैर्देवैरप्यपराजितः ॥
 भुक्त्वात्र दिव्यभोगान्स देहान्ते तत्पदं व्रजेत् ॥१२॥

इति श्री.प.प.श्रीवासुदेवानन्दसरस्वतीविरचितं श्रीदत्तात्रेयकवचं संपूर्णम् ॥

आरती श्रीकृष्णेची (१)

आरति ओवाळूं श्रीकृष्णे । तुजला वारिततृष्णे ॥ध्रु०॥

जी पातकवार्ता न च उरवी । सेवककामा पुरवी ।
 त्रिभुवनिं सत्कीर्ती जी मिरवी । भजतां दैन्या नुरवी ।
 बरवी गति दे जी । श्रीकृष्णे तूंची परिहृतृष्णे ॥१॥
 जीच्या उभयतटीं अपरिमित । तीर्थे असती शस्त ।
 स्नानें पानें जी पुनीत । करिती ऐसी मात ।
 व्यासें वर्णियली श्रीकृष्णे । तूंची प्रशमिततृष्णे ॥२॥
 अपार तव महिमा न च सीमा । लाग ती तूं परमा ।
 पुरविसि निजकामा निजनामा । घेतां देसी धामा ।
 म्हणुनी वासुदेव श्रीकृष्णे । तुजला प्रार्थि अनुष्णे ॥३॥ आरति ओवाळूं० ॥

आरती श्रीकृष्णेची (२)

जय जय भगवति कृष्णे परिहृतजनतृष्णे ॥
 नीराजयामि कृष्णे शमितत्रिविधोष्णे ॥ध्रु०॥
 त्रिविधं पापं हर्तुं भवतीह समर्था । त्रिविधं तापं हर्तुं महतीह समर्था ॥
 विविधं रिष्टं दातुं कान्यात्र समर्था ॥
 विविधं हीष्टं दातुं कान्यात्र समर्था ॥ जय० ॥१॥
 लत्तामर्पय भगवति कलये खेदहरे । मत्तान्घातय दुर्मतिविलये भेदहरे ॥
 वित्तां मेऽर्पय सन्मतिनिलये भेदहरे । सत्तां द्योतय भास्वति निलये वेदपरे ॥२॥
 भगवति कृष्णेऽनुष्णे कलये त्वामघदे । स्वागमतृष्णे तृष्णे कलये त्वं मघदे ॥
 शिक्षापर्यत्यततं स्मरणं ते वरदे । निजवासुदेवदण्डिनि तिष्ठतु खलु परदे ॥३॥

प.प.श्रीवासुदेवानंदसरस्वती (टेम्बे) स्वामींची

भूपाळी

सच्चित्सुखसागरं भजे श्रीवासुदेवयतिवरम् ।
 ब्रह्मज्ञानसुधाकरकिरणैर्विमलहृदयमन्दिरम् ॥ध्रु०॥
 यतीन्द्रमंडितं पंडितम् । प्रखरतरं वैराग्यमेव ननु शरीरधारणपरम् ॥१॥
 मोहतमिस्रारुडम्, सकरुणम् ।
 तापत्रयसंतप्तभक्तजनतुहिनाचलनिर्झरम् ॥२॥
 दृष्ट्वा कालकिंकरान् पामरान् ।
 वैदिकधर्माचरण-रसायन वदान्यधन्वंतरिम् ॥३॥
 ज्ञानविभाभासुरं, भूसुरम् ।
 विशालभवतरु-मूल-वासनादहने वैश्वानरम् ॥४॥

पतितं भवसागरे, दुस्तरे ।
 तारयितुं जननिकरमातुरं करुणकलितान्तरम् ॥५॥
 श्रीगुरुदत्तमेव तनुधरं, गतदरम् ।
 हृदयस्थित-गुरुचरणचन्द्रिकामेदुरमधुराधरम् ॥६॥
 ज्ञानसुधामयतनुं गततनुम् ।
 निर्विशेषसुखसागरमपगतविकल्पनानांकुरम् ॥७॥
 काषायांबरधरं, हृद्धरम् ।
 प्रसन्नवदनं दीनवत्सलं करुणावरुणालयम् ॥८॥
 कृतार्थयित्वा जनान्, पदनतान् ।
 'गरुडेश्वर' पुण्यभूमिविस्त्रितपावनदेहत्रयम् ॥९॥
 'संतो दिशन्ति चक्षुषि ।'

श्रीचरणकृपाचन्द्रिकाचकोर
 भालचन्द्र विनायक मुळे शास्त्री, त्र्यंबकेश्वर

आरती नर्मदेची

जय जय नर्मद ईश्वरि मेकलसञ्जाते । नीराजयामि नाशिततापत्रयजाते ॥१॥
 वारितसंसृतिभीते सुरवरमुनिगीते । सुखदे पावनकीर्ते शंकरतनुजाते ॥
 देवापगाधितीर्थे दत्ताग्र्यपुमर्थे । वाचामगम्यकीर्ते जलमयसन्मूर्ते ॥ जय० ॥२॥
 नन्दनवनसमतीरे स्वादुसुधानीरे । दर्शितभवपरतीरे दमितान्तकसारे ॥
 सकलक्षेमाधारे वृतपारावारे । रक्षास्मानतिघोरे मग्नान्संसारे ॥ जय० ॥३॥
 स्वयशःपावितजीवे मामुद्धर रेवे । तीरं ते खलु सेवे त्वयि निश्चितभावे ॥
 कृतदुष्कृतदवदावे त्वत्पदराजीवे । तारक इह मेऽतिजवे भक्त्या ते सेवे ॥४॥
 जय जय नर्मद ईश्वरि मेकलसञ्जाते । नीराजयामि नाशिततापत्रयजाते ॥

मंत्रात्मकश्लोकाः

अनसूयात्रिसंभूतो दत्तात्रेयो दिगम्बरः ॥
 स्मर्तृगामी स्वभक्तानामुद्धर्ता भव संकटात् ॥१॥
 दरिद्रविप्रगेहे यः शाकं भुक्त्वोत्तमश्रियम् ॥
 ददौ श्रीदत्तदेवः स दारिद्र्याच्छ्रीप्रदोऽवतु ॥२॥
 दूरीकृत्य पिशाचार्तिं जीवयित्वा मृतं सुतम् ॥
 योऽभूदभीष्टदः पातु स नः संतानवृद्धिकृत् ॥३॥
 जीवयामास भर्तारं मृतं सत्या हि मृत्युहा ॥

मृत्युञ्जयः स योगीन्द्रः सौभाग्यं मे प्रयच्छतु ॥४॥

अत्रेरात्मप्रदानेन यो मुक्तो भगवानृणात् ॥

दत्तात्रेयं तमीशानं नमामि ऋणमुक्तये ॥५॥

जपेच्छ्लोकमिमं देवपित्रिषिंपुंनृणापहं ॥

सोऽनृणो दत्तकृपया परंब्रह्माधिगच्छति ॥६॥

अत्रिपुत्रो महातेजा दत्तात्रेयो महामुनिः ॥

तस्य स्मरणमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥७॥

नमस्ते भगवन्देव दत्तात्रेय जगत्प्रभो ॥

सर्वबाधाप्रशमनं कुरु शांतिं प्रयच्छ मे ॥८॥

अनसूयासुत श्रीश जनपातकनाशन ॥

दिगंबरं नमो नित्यं तुभ्यं मे वरदो भव ॥९॥

श्रीविष्णोरवतारोऽयं दत्तात्रेयो दिगंबरः ॥

मालाकमंडलूच्छूलडमरुशङ्खचक्रधृक् ॥१०॥

नमस्ते शारदे देवि सरस्वति मतिप्रदे ॥

वस त्वं मम जिह्वाग्रे सर्वविद्याप्रदा भव ॥११॥

दत्तात्रेयं प्रपद्ये शरणमनुदिनं दीनबंधुं मुकुंदम् ॥

नैर्गुण्यं संनिविष्टं पथि परमपदं बोधयंतं मुनीनाम् ॥

भस्माभ्यंगं जटाभिः सुललितमुकुटं दिक्पटं दिव्यरूपं

सह्याद्रौ नित्यवासं प्रमुदितममलं सद्गुरुं चारुशीलम् ॥१२॥

इति श्री.प.प.श्रीवासुदेवानन्दसरस्वतीविरचिताः मंत्रश्लोकाः ॥

॥ ध्यानाष्टक ॥

त्रिभुवनपूर्णप्रकाशा । सर्वेश्वर जगदीशा ।

दत्तात्रय दत्तात्रय जय त्रैलोक्यपते ॥१॥

परमात्मा परंज्योती । सद्गुरु श्रीत्रयमूर्ति ॥ दत्तात्रय ० ॥

मुनिजनमानसचंद्रा । गुरुवर धैर्यसमुद्रा ॥ दत्तात्रय ० ॥

निर्गुण निर्विकारा । पूर्णानंदावतारा ॥ दत्तात्रय ० ॥

अवतार श्रीवल्लभ । नरहरि त्रिभुवनिं दुर्लभ ॥ दत्तात्रय ० ॥

करुणानिधि कमलाक्षा । त्रिगुणात्मक यतिदक्षा ॥ दत्तात्रय ० ॥

काषायांबरवसना । सुभस्मरुद्राक्षाभरणा ॥ दत्तात्रय ० ॥

दंडकमंडलुकरधर । षड्विधआयुधपरिकर ॥ दत्तात्रय ० ॥

किरीटकुंडलमंडित । षड्भुजमूर्तिविराजित ॥ दत्तात्रय ० ॥

कृष्णासंगमिं तारक । तरुतळिं श्रीमत्साह्यक ॥ दत्तात्रय० ॥
दुष्कृतकृत गुरुभक्त । पदिं दत्तकृतभक्त ॥ दत्तात्रय० ॥

ध्यानाचे श्लोक

काषायवस्त्रं करदंडधारिणं कमंडलुं पद्मकरेण शंखं ।
चक्रं गदाभूषितभूषणाढ्यं श्रीपादराजं शरणं प्रपद्ये ॥१॥
औदुंबरः कल्पवृक्षः कामधेनुश्च संगमः ।
चिंतामणी गुरोः पादौ दुर्लभौ भुवनत्रये ॥२॥
कृते जनार्दनो देवस्त्रेतायां रघुनंदनः ॥
द्वापरे रामकृष्णौ च कलौ श्रीपादवल्लभः ॥३॥
औदुंबरातटीं नरसिंह योगी । कृष्णातटीं परम शांतिसुखासी भोगी ॥
ध्यानस्थ होउनि समस्त चरित्र पाहे । अनन्य जो शरण इच्छित देत आहे ॥
त्रैमूर्तिराजा गुरु तोचि माझा । कृष्णातिरीं वास करुनि वोजा ।
सुभक्त तेथें करिती आनंदा । ते सुर स्वर्गीं पाहती विनोदा ॥५॥

॥ शरणाष्टक ॥

दत्तात्रेया तव शरणं । दत्तनाथा तव शरणं ।
त्रिगुणात्मका त्रिगुणातीता त्रिभुवनपालक तव शरणं ॥
शाश्वतमूर्ते तव शरणं । शामसुंदर तव शरणं ।
शेषाभरणा शेषभूषणा शेषशायि गुरु तव शरणं ॥
षड्भुजमूर्ते तव शरणं । षड्भुजयतिवर तव शरणं ।
दंडकमंडलु गदा पद्म । शंखचक्रधर तव शरणं ॥
करुणानिधे तव शरणं । करुणासागर तव शरणं ।
श्रीपाद श्रीवल्लभ गुरुवर । नृसिंहसरस्वती तव शरणं ॥
श्रीगुरुनाथा तव शरणं । सद्गुरुनाथा तव शरणं ।
कृष्णासंगमिं तरुतळवासी । भक्तवत्सला तव शरणं ॥
कृपामूर्ते तव शरणं । कृपासागरा तव शरणं ।
कृपाकटाक्षा कृपावलोकन । कृपानिधे प्रभु तव शरणं ॥
कालांतका तव शरणं । कालनाशका तव शरणं ।
पूर्वानंदा पूर्णपरेशा । पुराणपुरषा तव शरणं ॥
जगदीशा तव शरणं । जगन्नाथा तव शरणं ॥

जगत्पालका जगदाधीशा । जगदोद्धारा तव शरणं ॥
 अखिलांतरा तव शरणं । अखिलैश्वर्या तव शरणं ।
 भक्तप्रिया वज्रपंजरा । प्रसन्नवक्त्रा तव शरणं ॥
 दिगंबरा तव शरणं । दीवदयाघन तव शरणं ।
 दीनानाथा दीनदयाळा । दीनोद्धारा तव शरणं ॥
 तपोमूर्ते तव शरणं । तेजोराशी तव शरणं ।
 ब्रह्मानंदा ब्रह्मसनातन । ब्रह्ममोहना तव शरणं ॥
 विश्वात्मका तव शरणं । विश्वरक्षका तव शरणं ।
 विश्वंभरा विश्वजीवना । विश्वपरात्पर तव शरणं ॥
 विघ्नांतका तव शरणं । विघ्ननाशना तव शरणं ।
 प्रणवातीता प्रेमवर्धना । प्रकाशमूर्ते तव शरणं ॥
 निजानंदा तव शरणं । निजपददायक तव शरणं ।
 नित्य निरंजन निराकारा । निराधारा तव शरणं ॥
 चिद्घनमूर्ते तव शरणं । चिदाकारा तव शरणं ।
 चिदात्मरूपा चिदानंदा । चित्सुखकंदा तव शरणं ॥

ज्या ज्या स्थळीं हें मन जाय माझें ।
 त्या त्या स्थळीं हें निजरूप तूझें ॥
 मीं ठेवितों मस्तक ज्या ठिकाणीं ।
 तेथें तुझे सद्गुरु पाय दोन्ही ॥१॥